

KAMPENKALENDEREN 2003

BARNDOM PÅ KAMPEN

*Fra karnevalsopptoget under Kjempedagene 1992. Foran: Marit Hansen og Toril Andresen Buaas.
Bak: Ida Garnes i klasse 3b på Kampen skole. Klassen fikk 2. plass for sine Blekkulfkostymer.*

Utgitt av Kampen Historielag

Kr 50,-

Januar

Foto: privat

Lille Grethe i Kampen park

Året er 1935, det er søndag og lille Grethe, født i mars 1934, er ute på søndagstur med mor og far. Familien har med fotografiapparat, og det ble tatt flere bilder – vi har valgt dette bildet med lille Grethe alene i barnevogna og med parken som vakker innramming. Jenta er fint pyntet, været er bra, og familien har tydeligvis en rolig søndag med en liten spasertur for å trekke frisk luft før de skal hjem til middag, enten hos seg selv eller hos familien. Bestemor, bestefar, tanter og onkler, bodde også på Kampen, og samvær med nær familie var vanlig søndagsbeskjeftigelse på denne tiden.

Folk på Kampen var så heldige å ha store grøntarealer rett i nærheten til tross for tettbodhet og dårlig boligstandard. På høyden lå parken, området ble kjøpt av kommunen så tidlig som i 1885, og vannbassenget ble anlagt i 1889 sammen med trappeanlegget ned til Brinken.

Vannbassenget i parken ble anlagt for å skaffe bedre trykk til drikkevannet i byen. Damvokterboligen, Alpehytta i sveitserstil, var et eksotisk innslag i parken. Bare noen meter videre lå Ola Narr som åpnet for aking og skigåing,

og på Jordal var det skøytebane. Dette var arealer for rekreasjon og utfoldelse for liten og stor.

I denne perioden like før krigen avtok arbeidsledigheten, og det var arbeid i gang for å bedre boligstandarden. På Kampen var det nybygging, «Jonsebyggene» kom med mye høyere boligstandard enn det som var vanlig på Kampen. Hit flyttet jevne, solide folk, ofte håndverkere. Det var slett ikke så verst å vokse opp på Kampen.

Kari Korbøl

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
1			1	2	3	4	5
2	6	7	8	9	10	11	12
3	13	14	15	16	17	18	19
4	20	21	22	23	24	25	26
5	27	28	29	30	31		

1 - Nyttårsdag

Februar

Ringkollen 1998. Fra venstre bak: Ingvil, Yassir, Mariel og Anita. Foran: Aqeel. Foto: Trond Os Haare

Ungdomskafé i Menighetshuset

Det er ikke bare kultur, men også barnekor og ungdomsarbeid, som hører til programpunktene for Kampen Menighets bidrag til trivselen i lokalmiljøet. Det er en utfordring til fantasien å skape selvstendig aktivitet for gruppen mellom barn og voksen, den vanskelige «ungdom».

Det kan lykkes, når man har idérike unge til å dra de andre med seg. Et av høydepunktene har vært ungdomskaféen, som Are og Trond startet i desember 1997.

– Ikke et sted hvor man sitter rundt et bord i to og en halv time og snakker, men et treffsted, hvor det ofte er en eller annen «happening», skriver Are i en programartikkel, der han også forteller om en vellykket vintertur til Ringkollen i februar 1998.

– Noen av planene denne våren er: Kjelkekjøring i Korketrekkeren, Reggae-party, Badtaste-party, videokvelder, karaoke, hemmelig utflukt, grillfest

på Hovedøya og en fire-dagers sykkelstur til Danmark. Det ble noe av det aller meste, og turen til Danmark ble en stor suksess. De to ungdomsarbeidernes utgangspunkt i «et kristent fellesskap» førte aldeles ikke til noe kjedelig.

Lone Klem

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
5						1	2
6	3	4	5	6	7	8	9
7	10	11	12	13	14	15	16
8	17	18	19	20	21	22	23
9	24	25	26	27	28		

Mars

Foto: Utlånt fra Kampen skole

Skolekjøkken og håndarbeid – undervisning for jenter

Kampen skole fikk det første skolekjøkkenet i Oslo. 6. juni 1891 begynte undervisningen. Det var lærerinnen Helga Helgesen som var foregangskvinnen for denne undervisningen. Hun hadde besøkt hjemmene i skolekretsen og var forferdet over hvor dårlig det sto til med hygienen og matstellet rundt i hjemmene. Dette førte altså til skolekjøkkenundervisning, for jentene vel å merke.

I den gamle folkeskolen ble gutter og jenter undervist hver for seg. Mellom 1898 og 1921 var det riktig nok fellesklasser. Man argumenterte med at det førte til like muligheter på arbeidsmarkedet, dessuten ble guttene mer «tekkelige» og jentene mindre «furtne» når de ble undervist sammen. Andre framholdt at jentene led under denne ordningen. De kom tidligere i puberteten og var tidligere intellektuelt modne. I 1921 ble fellesundervisningen avskaffet. Skolebygningene var bygd opp rundt kjønnskiller med egne innganger for gutter og jenter, det var jenteskolegård og gutteskolegård. Dessuten var det ulike fag for gutter og jenter og ulike krav. Jentene hadde skolekjøkken og håndarbeid, guttene hadde sløyd. Skolekjøkken og håndarbeid gikk hånd i hånd. I hånd-

arbeidstimene ble det sydd forklær og hetter som skulle brukes på skolekjøkkenet. Jentene fikk lære å bruke symaskin, men også å sy hullfall og å brodere navn på forklærne og hettene. Jentene så ganske fine ut i skolekjøkkentimene med selvsyde hvite forklær, alle like, eller nesten like alt etter hvor stor sømferdigheten hadde vært.

Kari Korbøl

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
9						1	2
10	3	4	5	6	7	8	9
11	10	11	12	13	14	15	16
12	17	18	19	20	21	22	23
13	24	25	26	27	28	29	30
14	31						

April

Bildet av gutta er tatt i Kampen park høsten 1942. Erik Sørensen seks år, Roger Gulbrandsen sju år og Terje Gulbrandsen fem år. Foto: Ragnvald Sæther

Tre gode kamerater fra Norderhovgata

Vi vokste opp under krigen og da var det jo litt dårlig med mat. Det som var populært var å gå på epleslang. Hagen til Bastiansen var god å ha.

Vi hadde ikke sykler den gangen, så det ble mye hyttebygging i Øst- og Nordmarka på søndagene. Vi bygde også hytter på Normannsløkka og Ola Narr. Bråta-brann var også veldig gøy, Erik ble kalt «Ildguden». Det var ikke så veldig lurt, for faren til Terje var jo brannmann.

Vi likte oss veldig godt på søppeldynga under Tøyen stasjon. Der var det mye rart å finne. På veien hjem var vi og knabba redikker på gartneriet på Caltexløkka, dro rett hjem til mora til Erik og fikk hjemmebakt brød med med redikker og salt på.

Vi lekte mye den gangen, se bare her: kaste på stikka, trille hjul, hauk og due, gjemsel, kongen over gata, indianer og cowboy. I Kampen park sparka vi fotball (drilleparti) om sommeren og gikk på skøyter (skruskøyter) om vinteren. Selv ble jeg kalt sjefen over gata, hvorfor vet jeg ikke.

Under krigen var det russiske og finske fanger som gravde skyttergraver på vannbassenget i Kampen park. Vi fikk lov av de tyske vaktene å gi dem matpakker, og i bytte fikk vi sigarettmunnstykker, kobberringer og trefugler som de hadde laget i fangebrakkene.

En ting jeg husker godt var Fredsdagen 8. mai 1945, da vi fikk lov til å rive ned blendingsgardinene i Norderhovgata 38. De ble brukt til et stort bål i parken.

Vi var også på feriekoloni om sommeren. Erik og Terje begynte i musikken, jeg begynte i speideren K.F.U.M. Senere dro Erik til Risør og ble skolelærer, Terje dro til Uganda med Fredskorpset og jeg tok en tur til sjøs. Jeg har ennå god forbindelse med gutta.

Roger Gulbrandsen

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
14		1	2	3	4	5	6
15	7	8	9	10	11	12	13
16	14	15	16	17	18	19	20
17	21	22	23	24	25	26	27
18	28	29	30				

17 - Skjærtorsdag / 18 - Langfredag
20 - Påskedag / 21 - 2. påskedag

Mai

Bildet viser en stolt muskant, Helene Feyling-Gruber, på sitt første offisielle oppdrag 1. mai 1968. Foto: Privat

Oppvekst på 1960-tallet

Nede i Familiékroken var det trangt, men hjertorommet var stort. Med besteforeldre i annen etasje, hjemmeværende mamma og en storebror som passet på, var det trygt og godt.

Fine, lange, bekymringsløse somre – og kalde vintre med skøyteis på innsiden av kammersvinduet. Doen i bakgården var et kapittel for seg selv.

Det første vårtegnet var at dukkevognen fikk bli med ut på trammen. Vi hoppet paradiset og lekte gjemsel.

Om vinteren dyttet vi bilene som ikke kom oppover Ullensakergata for egen hjelp – og kanskje ble det en 50-øring eller to.

Vi tok med ski og sparkstøtting til Ola Narr, eller skøyter til Jordal. De tøffeste guttene hang bakpå bussen fra kirken – opp til Hasle – og tilbake igjen. Hadde vi noen småpenger, løp vi bort og stilte oss i den lange køen hos Mor i bua. Hun hadde verdens beste pølser!

Ved skolestart i 1965 ble vi, på gammeldags vis, delt inn i jente- og gutteklasse. Frøknene var myndige og strenge, og det ble pugget mange salmevers.

I tredje klasse ble det notekurs og skolemusikken,

noe som har gitt meg mye, og som fremdeles holdes i hevd.

Som tenåring flyttet jeg fra Kampen, men det ble mange turer opp og ned med Lambertseterbanen. Fremdeles blir det av og til en rusletur gjennom kjente gater, og «sjuern» står der ennå!

Hege Hov

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
18				1	2	3	4
19	5	6	7	8	9	10	11
20	12	13	14	15	16	17	18
21	19	20	21	22	23	24	25
22	26	27	28	29	30	31	

1 - Offentlig høytidsdag / 17 - Grunnlovsdag /
29 - Kristi himmelfartsdag

Juni

Foto: Sverre Syversen

Ja, vi elsker Kjempedagene

«Nå er det vår, og Kampegutta går...». Når de altså ikke, som her, står og varmer opp før felles vandring i gatene, anført av det legendariske korps Kampen Janitsjar.

Kjempedagene samler alle grupper og aldersklasser i et stort felles arrangement hvert år i overgangen mellom mai og juni, satt i gang av alle mulige foreninger, grupper og enkeltpersoner under en felles paraply med sentrum i Bydelshuset.

Mangfoldet er stort og viktig: marked, karnevals-opptog, jazz- og korkonserter, kulturkvelder, sjakkturnering, idretts- og danseoppvisninger, gudstjeneste i parken, historisk vandring, rebusløp, kakekonkurranser osv.

Ennå vesentligere er kanskje fellesskapet og kontinuiteten som oppleves i møtet mellom ung og gammel: Kampen Janitsjar har blitt en «merkevarer», symbolet på bydelens vitalitet; men samtidig er det et elitekorps, som forlengst har overskredet Kampens grenser.

Men kanskje er det barna som gleder seg mest til Kjempedagene. På bildet ser vi at oppvarming før startskuddet ikke bare gjelder Kampen Janitsjar. Bak ryggen på korpset har to jenter startet oppvarmingen til festen med en feiende swing.

Lone Klem

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
22							1
23	2	3	4	5	6	7	8
24	9	10	11	12	13	14	15
25	16	17	18	19	20	21	22
26	23	24	25	26	27	28	29
27	30						

8 - Pinsedag / 9- 2. pinsedag

Juli

Maria Sivertsen og Lea Live Andersson Stokke, her med hesten Blakken, er på KØBB så godt som hver dag. Foto: Gro Aschim

Barnebondegården

Kampen Økologiske Barnebondegård (KØBB) ble åpnet i 1994. Barnebondegården ligger i den tidligere skolehagen til Kampen skole, og gården er delvis bygd på dugnad av folk i lokalmiljøet med støtte fra blant annet Oslo kommune, Miljøbyen Gamle Oslo, og sysselsettingsmidler. Alle som har vokst opp på Kampen det siste tiåret har et forhold til barnebondegården. Bondegården har ca. 20.000 besøk i året, og i løpet av uken går det knapt en dag uten at en eller flere grupper fra bydelens barnehager eller skoler kommer for å hilse på dyrene eller lære om dyrking av grønnsaker og urter. I helgene er det ikke uvanlig at bondegården besøkes av 100 - 200 barn og voksne. Barnebondegården har høns, gjess, kaniner, geit, sauer, griser, katter, esel og hest. Mange barn har fått sine første møter med dyr på barnebondegården på Kampen. KØBB var Norges første bondegård for barn i byen, og er fortsatt ganske unik. Bondegården har bare to fast ansatte. I tillegg bidrar rundt 25 frivillige voksne til å holde driften i gang på kveldstid og i helgene. Et titalls barn fra nærområdet er også ofte innom og hjelper til med å stelle dyrene. Blant de ivrigste av disse er Maria Sivertsen og Lea Live Andersson Stokke. De to jentene, som går i 7. klasse på Kampen skole, er på gården nesten hver dag. – Fordi det

er så gøy med dyrene, forklarer de. Helt siden 4. klasse har de besøkt bondegården flittig, og de har fått ansvar for hver sin kanin. – Kaninen min er den flinkeste til å hoppe, påstår Maria. Likevel er det nok hesten Blakken som står høyest i kurs. Han er jentene med og steller så ofte de kan. KØBBs hestegruppe møtes hver søndag, og jentene lærer både hestestell, ridning og kjøring med vogn. Nærmere 250 år etter at soldater med behov for et øvingsområde fortrenget flere hundre års gårdsdrift på Kampen, er det barna som har gjenerobret en liten del av området til dyrking av grønnsaker og stell av husdyr.

Gro Aschim

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
27		1	2	3	4	5	6
28	7	8	9	10	11	12	13
29	14	15	16	17	18	19	20
30	21	22	23	24	25	26	27
31	28	29	30	31			

August

Foto: Utlånt fra Kampen skole

Eter'n

Dette bildet er fra tidlig i 1950-årene, og det er sikkert mange som kan kjenne seg igjen på bildet eller kjenner igjen situasjonen. De fleste elevene som gikk på Kampen skole møtte opp en snau time før undervisningen startet for å spise frokost sammen i den store spisesalen. Her ble det servert skonrok eller knekkebrød og vanlige brødkiver med ost, syltetøy, leverpostei eller rogepostei. Det var melk, og til slutt frukt eller grønnsak. Elevene marsjerte inn klassevis under kyndig anvisning fra tilsynslæreren med høy, streng stemme og en stor bjelle til hjelp. Det var ikke lov å snakke sammen, og hendene måtte være rene. De eldste elevene fikk sitte øverst i salen, og «småungene» satt naturligvis nederst. Alle måtte spise opp maten sin som var porsjonert ut til hver, og for de ekstra sultne var det selvfølgelig mulig å få mer. Ugreit var det for dem som ikke klarte å spise opp alt. Det går historier om klamme brødkiver med geitost i underbuksa!

Skolebespisning var i utgangspunktet tenkt for spesielt trengende. I 1917 ble den gratis for alle, men dette ble innskrenket igjen i 1927. Den første

formen for skolebespisning var varm middag etter skoletid, men mange unger satt med tomme mager om morgenen. Den aktive sjefen for skolelevesesenet dr. Schiøtz argumenterte for et brødmåltid først på dagen. En prøveordning ble innført på Vålerenga skole i 1929, på Kampen ble den innført i 1930, og den såkalte Oslo-frokosten ble innført for alle skolene i 1932. Det var et bidrag til folkehelse, og den ble kopiert en rekke steder i inn- og utland.

Kari Korbøl

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
31					1	2	3
32	4	5	6	7	8	9	10
33	11	12	13	14	15	16	17
34	18	19	20	21	22	23	24
35	25	26	27	28	29	30	31

September

Hos skolelegen. Dr. J. Lofthus undersøker en 1. klassing. Mor er med og også klasseforstanderen, frøken E. Dahlin. Skolesøster Sigrid Øveraas står klar til å hjelpe. Bildet er fra slutten av 1940-årene. Foto er utlånt fra Kampen skole.

Hos skolelegen

Kampen var lenge en fattig arbeiderbydel med stor barne-dødelighet, og lærerne på Kampen skole var vitne til mye nød og fattigdom på slutten av 1800-tallet og et godt stykke inn på 1900-tallet. Sult og underernæring var vanlig. På Kampen var det mange trekkfulle boliger uten innlagt vann og med dårlige sanitærforhold, og helse-tilstanden i bydelen var generelt dårlig. Skolefraværet var høyt på denne tiden, spesielt for århundreskiftet. Mange av lærerne innså at bedre sosiale forhold også ville hjelpe på læringen i skolen, og engasjerte seg derfor i sosialt arbeid som å skaffe klær og sko til fattige barn og i arbeidet med å få til matserving for barna i løpet av skoledagen.

Kampen skole har vært en foregangsskole på mange områder, også når det gjelder helsestell. Fra 1913 fikk skolebarna tilsyn av fast lege og en bylegesøster (forløperen til våre dagers helsesøster). Årlige helseundersøkelser av alle skolebarn i Oslo ble først innført fra 1918, etter at dr. Carl Schiøtz (Oslo-frokostens far) ble ansatt som skolelegesjef.

Barn med dårlig almentilstand og tuberkulosestruede ble holdt under særlig oppsyn. Luseundersøkelser ble gjennomført 2 ganger årlig frem til 1938, da pålegget om faste luseundersøkelser i Oslo-skolen ble opphevet.

Under krigen måtte luseundersøkelsene tas opp igjen. Skolen fikk egen skoletannlege i 1929, men det tok mange år før alle skolebarna benyttet seg av dette tilbudet. I de første årene med skoletannlege hadde til tider mer enn 100 barn reservert seg mot tannbehandling, og i 1948 var det fortsatt ni «nei-barn» på Kampen skole.

På slutten av 1940-tallet og på 1950-tallet var skolelegevesenet i rask utvikling. Nye vaksiner mot tuberkulose (1947), difteri (1952) og polio (1956/57) bidro til å utrydde fryktede sykdommer.

Gro Aschim

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
36	1	2	3	4	5	6	7
37	8	9	10	11	12	13	14
38	15	16	17	18	19	20	21
39	22	23	24	25	26	27	28
40	29	30					

Oktober

Foto: Oslo Bymuseum

Kampen før 1900

Bildet viser Aurskogsgaten 15 i slutten av 1890-årene, og kan være tatt i forbindelse med at huset ble revet, kanskje på grunn av en utvidelse av Hedmarks-gaten.

Det kryr av unger i denne gården – men vi ser dem i annen etasje. Kampen menighet hadde den mest fruktbare befolkningen i hele byen. 1/3 av den var under ti år i 1886, nesten 5 % under ett år. Baksiden av denne medaljen var dødeligheten, som var svært høy, også blant barn og unge.

I 1886 døde 286 individer i Kampen menighet, om lag 2,6 % av befolkningen. Til sammenligning var prosenten 1,6 % i Uranienborg. Av de 286 døde var hele 169 under ti år.

Den vanligste dødsårsaken var «sommerkolera», det vil si spedbarnsdiarè, med hele 55 tilfeller. Difteri, også kalt de trange boligens sykdom, drev 40 barn i

graven, skarlagensfeber 15 og barnekrammer 16. 28 døde av lungebetennelse. For barn født utenfor ekteskapet var dødeligheten voldsomt høy: På Kampen døde 43 % i løpet av det første leveåret.

Erik Oluf Melvold

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
40			1	2	3	4	5
41	6	7	8	9	10	11	12
42	13	14	15	16	17	18	19
43	20	21	22	23	24	25	26
44	27	28	29	30	31		

November

Foto: Privat

Kampen Barnekor

Året er 1944, Rolf Larsen er konduktør på Holmenkollbanen, det har vært krig i Norge i fire år. Han henger opp en plakatt i blokka der han bor hvor han innbyr barn i skolepliktig alder opp til 15 år, å være med i barnekor. Han ordner med lokale og fastsetter en dato for oppmøte. Lokalet er Betanien og datoen er 18. oktober. Det kom 26 barn, alle er fra blokka som lå mellom Sonsgate og Norderhovgata.

Det første møtet startet med inndeling av sopraner, annensopraner og første alt. Det velges et styre; Tor Eskildsen, 11 år, blir valgt til formann, de andre styremedlemmene er yngre; Bjørn Tysdahl, Ida-Marie Aksøy og Gerd Østerdahl.

Det er krig i Norge, flyalarmen går og folk må søke tilflukt i kjellere. I den store blokka er det mange barn, Rolf Larsen synger med barna for å avlede oppmerksomheten mot det som skjer. Fellessang styrker samholdet og døyver redselen. Rolf Larsen er en viktig person for mange denne tiden, det var sangen i kjelleren under flyangrep som la grunnlaget for Kampen Barnekor. Det kreves både tid og arbeid å drive et barnekor. Etter hvert organiserte foreldre et styre som fikk i stand kontakt med andre barnekor. Det ble reiser til inn- og utland, barnekor kom på visitter, det ble laget uniformer og fane, det ble jubileumskonserter. I 1947 var det stor

konserter i Samfunnssalen, og i mai reiste koret med «Kronprins Olav» til København der de sang i slottskirken på Kronborg. Lalla Carlsen var barnekorets spesielle venn, hun sang med koret ved forskjellige anledninger. Da hun fylte 60 år i 1949 dro koret hjem til henne for å gratulere.

Man fikk status av å tilhøre Kampen Barnekor, og i dag, nesten 60 år etter at koret ble dannet, møtes flere av medlemmene på Kampen Bistro den første tirsdagen i måneden.

Takk til Ellen Larsen for utlån av hefter og bilder.

Sissa Lindqvist

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
44						1	2
45	3	4	5	6	7	8	9
46	10	11	12	13	14	15	16
47	17	18	19	20	21	22	23
48	24	25	26	27	28	29	30

Desember

Foto: Privat

I matrosdress

Bildet viser min far, Tollef Johansen, ca 1920. Familien bodde på hjørnet av Nittedalsgata og det som i dag heter Fetsundgata, tidligere Vestbygata. Nummeret vet jeg ikke, men adressen var Vestbygata.

Far ble født 1914 og var den yngste av 12 søsken, derav navnet Tollef. Hans to år yngre søster het Elvira. Av de 12 levde ti stykker opp. Tre av brødrene reiste til sjøs og bosatte seg senere i Amerika. I 1920 kom den ene broren hjem på besøk og hadde med seg matrosdress i gave til lillebror Tollef, som da var fem år. Dette måtte fotografere, og far ble plassert i sofaen, men til hans fortvilelse glemte de å ta ned dressen til storebror fra veggen. Dette påpekte far stadig vekkt de senere årene. Han syntes det så rotete og uflidd ut.

De bodde på ett, muligens to rom og kjøkken, og da den ene søsteren kom i «uløkka» som det het dengang, måtte spebarnet de første månedene ligge i kommodeskuffen. Far gikk på Kampen skole og gikk ut som skolens beste elev i friidrett. For denne bragden fikk han et sett med sølv mansjettknapper av rektor, de hadde han i skrinet sitt hele livet. Han begynte som 14-åring på Mustad fabrikk i Jens Bjelkesgate. Der var han hele sitt yrkesaktive liv. Han mottok kongens fortjenestemedalje for lang og tro

tjeneste, mer enn 50 år i samme bedrift.

Far fortalte en del fra sin tidligste barndom, bl.a. fortalte han at de toffeste gutta veddet seg i mellom om hvem som torde løpe syv ganger motsols rundt Kampen kirke og kikke i nøkkelhullet i kirkedøra etterpå. Den som torde det fikk se djevelen. I Kampen park plukket de også pinjekongler og spiste frøene.

Far var som sagt flink i idrett og vant flere premier som sykkelrytter og på skøyter. Og han var med i idrettslaget Kampørn.

Karin Brit Schonhøvd

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
49	1	2	3	4	5	6	7
50	8	9	10	11	12	13	14
51	15	16	17	18	19	20	21
52	22	23	24	25	26	27	28
1	29	30	31				

25 - Juledag / 26 - 2. juledag

Utgitt av

Kampen Historielag, Bøgata 21, 0655 Oslo

I redaksjonen: Lone Klem, Kari Korbøl, Gro Aschim, Sissa Lindqvist, Sverre Syversen, Siri Bryn.

Layout: Siri Bryn

Repro og trykk: Kampen Grafisk AS

Opplag: 850

Oslo, november 2002